

Αρχαιότερος του Δία, ο Ποσειδώνας πιστεύεται ότι λατρευόταν από τους παλαιότερους κατοίκους του Ελλαδικού χώρου και γι' αυτό έχασε όλες τις «μάχες» που έδωσε για κείρια ζητήματα, καθώς παντού οι «νέοι» εκτόπισαν τους «παλιούς». Γιος του Κρόνου και της Ρέας, αδελφός του Δία και του Άδη, έγινε ο κυρίαρχος θεός της θάλασσας, αν και η δράση του συνήθως εξελισσόταν στη στεριά. Όταν γεννήθηκε, ο πατέρας του, καταπώς συνήθιζε, ζήτησε να τον καταπιεί. Η Ρέα τύλιξε σε φασκιές ένα πουλάρι και το έδωσε στον άντρα της, γλιτώνοντας έτσι το μωρό.

Ήταν η πρώτη φορά, που ο θεός σχετίστηκε με άλογο. Ερευνητές πιστεύουν ότι αρχικά ο θεός λατρευόταν με την μορφή του αλόγου, είχε να κάνει με την στεριά και ήταν αυτός που προκαλούσε τους σεισμούς και τις γεωλογικές μεταβολές. Στην Θεσσαλία πίστευαν ότι αυτός δημιούργησε το πρώτο άλογο (και οι κένταυροι, μισοί άνθρωποι μισοί άλογα, στο θεσσαλικό Πήλιο έδρευαν). Στην Αρκαδία τον ονόμαζαν Ίππιο. Με την μορφή αλόγου αποπλάνησε την Δήμητρα. Δικό του παιδί ήταν και ο Πήγασος, το φτερωτό άλογο. Τον απέκτησε από την Μέδουσα που αρχικά ήταν θηλυκός κένταυρος. Η μετακίνησή του στην θάλασσα έγινε από τους Ίωνες.

Η Ρέα έκρυψε τον γιο της και τον έδωσε να τον αναθρέψουν οι Τελχίνες και η κόρη του Ωκεανού, η Καφίρα. Καθώς ο Ποσειδώνας μεγάλωνε, γνωρίστηκε κι ερωτεύτηκε την όμορφη Αλία, αδερφή των Τελχίνων. Από τη σχέση τους γεννήθηκαν έξι γιοι και η Ρόδος.

Όταν έγινε η μοιραία κλήρωση και του έλαχε η κυριαρχία στη θάλασσα, ο Ποσειδώνας έφτιαξε τα χρυσά παλάτια του στα βάθη των ωκεανών αλλά συχνά πήγαινε να ζήσει και στον Όλυμπο. Παράγγειλε μια τρίαينا στον Ήφαιστο (κατά άλλη εκδοχή, του την χάρισαν οι Κύκλωπες) κι έπαιζε με αυτήν, δημιουργώντας τρικυμίες όποτε του έκανε κέφι. Όποτε, όμως, χρειαζόταν, πρόσφερε την βοήθειά του ακόμα και σ' εκείνους, με τους οποίους συνήθως δεν τα πήγαινε καλά. Έφερε τη νηνεμία, προκειμένου οι Αχαιοί να καταφέρουν να φτάσουν στην Τροία και ηρέμησε την θάλασσα, όταν ο Δίας συνάντησε προβλήματα μαζί της, τότε που άρπαξε την Ευρώπη. Άλλωστε, αποτελεσματική ήταν και η βοήθεια που πρόσφερε στον αρχηγό των θεών, τόσο κατά τη Γιγαντομαχία, όσο και κατά την Τιτανομαχία.

Όταν ενηλικιώθηκε, ερωτεύτηκε τη Θέτιδα και θέλησε να την πάρει γυναίκα του. Το πρόβλημα ήταν πως και ο Δίας την ήθελε για τον ίδιο λόγο. Για να γλιτώσει από τον μπελά

τους, η Θέτιδα προφήτευσε πως ο γιος, που θα γεννούσε, επρόκειτο να γίνει πιο δυνατός από τον πατέρα του. Εξαφανίστηκαν και οι δύο.

Για την Αμφιτρίτη γνωρίζουμε ότι ήταν κόρη του Νηρέα και της Δωρίδας. Κάποια μέρα, μαζί με τις αδερφές της, Νηρηίδες, χόρευε σε μια παραλία της Νάξου. Χόρευε πολύ όμορφα και ήταν η πιο ωραία. Και ήταν κάπου εκεί ο Ποσειδώνας και την χάζευε. Την ερωτεύτηκε κεραυνοβόλα και, καθώς ο πόθος άναψε μέσα του, όρμησε να την αρπάξει. Η Αμφιτρίτη, όμως, τον είδε έγκαιρα και το έβαλε στα πόδια. Πρόλαβε να βουτήξει στα νερά και κατάφερε να κρυφτεί σε μια σπηλιά, στα απύθμενα βάθη. Ο Ποσειδώνας βούτηξε πίσω της αλλά την έχασε. Πάνω που άρχισε να κλαίει τη μοίρα του, ένα δελφίни ανακάλυψε την κρυψώνα της όμορφης Νηρηίδας, την πήρε στην πλάτη του και την πήγε ίσια στον θεό. Εκείνος αντάμειψε το δελφίни, βάζοντάς το ανάμεσα στ' αστέρια, κι έκανε ερωτική εξομολόγηση στην καλή του. Η Αμφιτρίτη, όμως, δεν ήταν η οποιαδήποτε. Της άρεσε ο Ποσειδώνας αλλά (όπως η Ήρα με τον Δία) του ζήτησε, αν στ' αλήθεια την αγαπούσε, να το αποδείξει ζητώντας τη σε γάμο. Ο θεός δεν έφερε αντίρρηση. Παντρεύτηκαν με όλους τους τύπους και όλη τη λαμπρότητα που η περίπτωση απαιτούσε. Η Αμφιτρίτη έγινε θεά και βασίλισσα των ωκεανών. Από τον γάμο τους γεννήθηκαν ο Τρίτωνας, η Βενθεσικύμη και, κατ' άλλους, η Ρόδος.

Αποδείχτηκε ότι ο Ποσειδώνας δε θα μπορούσε να κάνει καλύτερη εκλογή. Ευτυχισμένη, ανεκτική, καλόβολη και καθόλου ζηλιάρα, η Αμφιτρίτη παραδεχόταν ότι ο άντρας της ως θεός που ήταν, είχε δικαίωμα να μπερμπαντεύει πού και πού. Η συμπεριφορά της καμιά σχέση δεν είχε με της εκδικητικής Ήρας, παρ' όλο που οι ερωτοδουλειές του Ποσειδώνα ούτε λιγότερες ούτε πιο αθώες ήταν από εκείνες του Δία. Μονάχα μια φορά, όταν, καθώς φαίνεται, το πράγμα παράγινε, η Αμφιτρίτη εκδικήθηκε αντίζηλό της.

Ήταν τότε που ο Ποσειδώνας δημιούργησε σχέσεις με τη νύμφη Σκύλλα. Μετά από μια συνάντηση του παράνομου ζευγαριού, η Σκύλλα λουζόταν ευτυχισμένη σε μια πηγή. Η Αμφιτρίτη έριξε βότανα στα νερά και η Σκύλλα, από πανέμορφη νύμφη, μεταμορφώθηκε σε πανάσχημο τέρας. Υπάρχει όμως εκδοχή που επιμένει ότι αυτό έγινε από την Ήρα, επειδή η Σκύλλα είχε σχέσεις με τον Δία.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Νοεμβρίου 2020)

